Nr. 44.
30.
júlí.

Lög

um

aðflutningsbann á áfengi.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Engan áfengan drykk má flytja til Íslands til annara nota en þeirra, sem getið er um 2. í grein, og farið sje með eftir reglum þeim, sem settar eru í lögum þessum. En það er áfengur drykkur eftir lögum þessum, sem í er meira en 2¼ % af vínanda (alkóhóli) að rúmmáli. Duft, kökur og annað, er þau efni eru í, sem sundur má leysa í vökva, og í sjer hafa fólgið slíkt áfengi, skal fara með sem áfengan drykk.

2. gr.

Heimilt skal stjórnanda eða eiganda iðnaðarfyrirtækis, efnarannsóknarstofu, náttúrugripasafna eða annara þvílíkra stofnana að flytja frá útlöndum vínanda eða annað áfengi til iðnþarfa og verklegra nota í stofnuninni. Svo skal og heimilt að flytja til landsins vínanda, sem ætlaður er til eldsneytis. Lyfsölum og hjeraðslæknum skal og heimilt að flytja til landsins vínanda þann og annað áfengi, sem þeim er skylt að hafa til læknisdóma samkvæmt hinni almennu lyfjaskrá. Enn skal smáskamtalæknum heimilt að flytja frá útlöndum smáskamtalyf með vínanda í, ef pöntun þeirra fylgja meðmæli hlutaðeigandi lögreglustjóra og sóknarprests. Að lokum skal próföstum þjóðkirkjunnar og forstöðumönnum annara kirkjudeilda heimilt að láta flytja frá útlöndum messuvín, er nauðsynlegt sje til altarisgöngu, þó í því sje meira af vínanda en 2¼ %.

3. gr.

Alt áfengi, sem flutt er til landsins frá útlöndum samkvæmt lögum þessum, skal fyrst flytja á land í Reykjavík. Þar skal landsstjórnin skipa sjerstakan umsjónarmann áfengiskaupa, og hefir hann á höndum umsjón og eftirlit með áfengiskaupum, svo sem nánar er fyrir mælt í lögum þessum.

Umsjónarmaður hefir að launum 600 kr. á ári, er greiðast úr landssjóði. Svo fær hann og borgun fyrir húsrúm undir áfengisbirgðir, vinnulaun handa verkamönnum til aðstoðar og burðargjald brjefa. Enn fremur fær hann endurgjald fyrir efni þau, er með þarf til þess að gera áfengi óhæft til drykkjar.

4. gr.

Nú hefir maður heimild til áfengisflutnings frá útlöndum eftir lögum þessum, og vill hann neyta þessarar heimildar sinnar, og skal hann þá í tæka tíð segja umsjón-

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Forbud mod Indførsel af spirituøse Drikke.

Nr. 44.
30.
Juli.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Spirituøse Drikke maa kun indføres til Island til de i § 2 anførte Anvendelser, og skal da de i denne Lov paabudte Regler iagttages. Til spirituøse Drikke henregnes efter denne Lov alle saadanne, der indeholde mere end 2¼ pCt. Alkohol i Rumfang. Pulvere, Kager og andet, hvori der findes Stoffer, som ere opløselige i Vædske og indeholder nævnte Kvantum Alkohol, behandles som spirituøse Drikke.

§ 2.

Bestyrere eller Ejere af industrielle Foretagender, kemiske Laboratorier, naturvidenskabelige Samlinger eller andre lignende Foretagender, er berettigede til at indføre fra Udlandet Alkohol eller andre Spirituosa til industrielle Formaal og til praktisk Brug i Foretagendet. Ligeledes er det tilladt at indføre Sprit, som anvendes til Brændsel. Apotekere og Læger ere endvidere berettigede til at indføre Alkohol, Spiritus og andre Spirituosa, som de ifølge den almindelige Farmakopè ere pligtige til at have paa Lager til Medicinbrug. Endvidere er det Homøopater tilladt at indføre fra Udlandet homøopatiske Lægemidler indeholdende Alkohol, hvis vedkommende Politimester og Sognepræst anbefale Rekvisitionen. Endelig skal det være Folkekirkens Provster og andre Trossamfunds Forstandere tilladt at indføre fra Udlandet den til Sakramenternes Uddeling fornødne Kirkevin, selv om den indeholder mere end 2¼ pCt. Alkohol.

§ 3.

Alle i Henhold til nærværende Lov fra Udlandet indførte Spirituosa skal først føres i Land i Reykjavik. Der skal Regeringen ansætte en særlig Tilsynsførende med Indkøb af Spirituosa, som skal kontrollere og føre Tilsyn med alt Indkøb af Spirituosa i Henhold til de nærmere Bestemmelser i denne Lov. Den Tilsynsførende oppebærer en Lønning af 600 Kroner om Aaret, der udredes af Landskassen. Desuden erholder han Huslejegodtgørelse for Opbevaring af Spirituosa og Arbejdsløn til nødvendig Medhjælp samt Portogodtgørelse. Endvidere faar han Godtgørelse for Betaling af de Stoffer, der behøves til at gøre Spirituosa udrikkelige.

§ 4.

Den der ifølge denne Lov har Tilladelse til at indføre Spirituosa fra Udlandet og vil gøre Brug af denne sin Beføjelse, skal betimelig underrette den Tilsynsførende for

Nr. 44. 30. júlí.

armanni áfengiskaupa til um það, hvers konar áfengi og hve mikið hann vill fá og frá hverju verzlunarhúsi, svo og með hverri ferð frá útlöndum. Hann skal og skýra honum frá um leið, til hvers hann ætli að nota áfengið. Svo skal og fylgja beiðninni borgun fyrir flutning til Reykjavíkur og uppskipun þar. Umsjónarmaður sendir þá pöntunina því verzlunarhúsi eða þeim vínsölumanni, sem hún er stíluð til, og beiðist þess, að áfengið sje sent til sín. Skal umsjónarmaður, þegar er áfengið kemur til hans frá útlöndum, tryggja sjer með rannsókn, að áfengissendingin sje eigi önnur eða meiri en um var beðið. Nú reynist áfengið annað eða meira en um var beðið og skal umsjónarmaður þá endursenda sendanda það tafarlaust, ef annað er en um var beðið, eða það sem umfram reynist, enda er skipstjóra, sem flutti, eða útgerðarmanni skips, skylt að taka við því án borgunar á farmgjaldi. Að því búnu skal hann, eftir fyrirsögn efnafræðings landsins, sem skyldur er að láta honum aðstoð sína í tje, blanda það áfengi, er til iðnaðarfyrirtækja eða eldsneytis er ætlað, þeim efnum, er gera það óhæft til drykkjar, án þess það þó missi notagildi sitt til þess, sem það er ætlað. Því næst skal umsjónarmaður merkja áfengið með embættisinnsigli sínu og segja eiganda til. Eiganda skal þá heimilt að vitja þess, en gjalda skal hann þá um leið kostnað þann, er af blönduninni hefir leitt.

Nú líða svo 12 mánuðir frá tilkynningu umsjónarmanns áfengiskaupa um aðflutning áfengis, að sá hirðir ekki áfengið, er pantað hefir, nje lýsir heldur yfir þeirri ósk, að áfengið sje á hans kostnað endursent seljanda, og er þá áfengið með umbúðum eign landssjóðs. Allan ógreiddan kostnað, er leitt hefir af aðflutningnum, má þá taka lögtaki hjá þeim, er áfengið hefir pantað, samkvæmt lögum 16. desember 1885.

Umsjónarmaður ber enga ábyrgð á greiðslu andvirðis fyrir það áfengi, sem aðflutt er.

5. gr.

Skylt er hverjum skipstjóra, er frá útlöndum kemur, að tilkynna lögreglustjóra um leið og hann sýnir skipsskjölin, hvort hann hafi nokkurt áfengi til flutnings fyrir aðra menn, og þá hve mikið. Hann skal og skýra frá, hvort og hve mikið áfengi hann hafi meðferðis sem skipsforða, en óheimilt skal honum, meðan hann er í höfnum inni eða í landhelgi við Ísland, að veita eða selja eða á annan hátt láta af hendi eða leyfa öðrum skipverjum að láta af hendi nokkuð af því áfengi, er til skipsforða er ætlað, til annarra manna en þeirra, sem eru lögskráðir skipverjar.

Skipstjóri er sekur við lög þessi, ef hann brýtur það, er nú var mælt.

Nú hefir skipstjóri meðferðis áfengi frá útlöndum, sem ekki er ætlað til skipsforða og ekki á að fara til umsjónarmanns áfengiskaupa, og skal lögreglustjóri þá á hinni fyrstu höfn, er skipið kemur til, setja embættisinnsigli sitt á hin aðfluttu áfengisílát og ábyrgist skipstjóri, að innsiglin sjeu ekki brotin eða úr ílátunum tekið fyr en skipið er farið alfarið burt frá landinu, enda gangi lögreglustjóri úr skugga um það, áður en skip lætur úr síðustu höfn, að innsigli sjeu heil og ekkert hafi verið tekið úr ílátunum.

6. gr.

Nú strandar skip hjer við land og hefir meðferðis áfengi til umsjónarmanns áfengiskaupa eða frá honum, og skal hreppstjóri í forföllum löreglustjóra þá þegar taka áfengisílátin til varðveizlu og gæta þess, að ekki sje í þau farið. Hann skýrir þegar í

Indkøb af Spirituosa om, hvilke Arter og Kvanta af Spirituosa han skal have, og fra hvilket Handelshus, samt med hvilken Skibslejlighed. Tillige skal han opgive til hvilken Brug han agter at benytte vedkommende Spirituosa. Rekvisitionen skal være ledsaget af Betaling for Fragten til Reykjavik og for Oplosning sammesteds. Den Tilsynsførende tilstiller derpaa det Handelshus eller den Vinhandler, som Rekvisitionen er stilet til, denne med Anmodning om at faa den paagældende Spirituosa tilsendt sig. Naar Sendelsen fremkommer fra Udlandet, skal den Tilsynsførende ved en Undersøgelse forvisse sig om, at Spirituosasendingen ikke er anderledes eller større end begæret. Bestaar Forsendelsen af andet eller mere end Rekvisitionen lød paa, skal den Tilsynsførende straks tilbagesende til Afsenderen, hvad der ikke stemmer med Rekvisitionen eller er sendt for meget, og er vedkommende Skibsfører eller Reder forpligtet til at modtage disse Varer uden Betaling for Fragten. Derpaa skal han ifølge Landets kemiske Konsulents Vejledning, som denne er pligtig at yde, blande den Spirituosa, som er bestemt til industriel Brug eller til Brændsel med saadanne Stoffer, som gør dem uskikkede til Drik, uden at de dog bliver gjort ubrugelige til den bestemte Anvendelse. Dernæst forsyner den Tilsynsførende vedkommende Spirituosa med sit Embedssegl og underretter Ejeren om Varens Tilstedeværelse, hvorefter Ejeren kan lade samme afhente mod Betaling af de med Blandingen forbundne Omkostninger.

Hvis den som har bestilt Spirituosa, lader hengaa 12 Maaneder fra den Tilsynsførendes Anmeldelse af disses Ankomst, uden at han afhenter dem eller begærer dem tilbagesendte til Sælgeren paa hans Bekostning, bliver den paagældende Spirituosa tilligemed Emballagen Landskassens Ejendom. Alle de med Indførelsen forbundne urefunderede Omkostninger kan inddrives ved Udpantning ifølge Lov af 16. December 1885 hos den, der har bestilt den paagældende Spirituosa.

Den Tilsynsførende har intet Ansvar for Betaling af det for indførte Spirituosa skyldige Beløb.

§ 5.

Enhver Skibsfører, som kommer fra Udlandet, er pligtig til ved Skibspapirernes Forevisning at underrette Politimesteren om, hvorvidt han indfører for andre nogen Spirituosa, og i saa Fald hvor meget. Han skal endvidere meddele, om og hvor meget Spirituosa han har med til Skibsbrug. Saa længe han ligger i Havn eller befinder sig paa Islands Territorium, har han ikke Lov til at udskænke eller sælge eller paa anden Maade overlade, eller tillade nogen af Skibsmandskabet at overlade noget af den til Skibsbrug bestemte Spiritus til andre end dem, som ere mønstrede paa Skibet.

Hvis Skibsføreren overtræder disse Bestemmelser, ifalder han Ansvar ifølge denne Lov.

Hvis en Skibsfører medfører Spirituosa fra Udlandet, som ikke er bestemt til Skibsbrug og heller ikke er destineret til den Tilsynsførende for Alkoholindkøb, skal Politimesteren paa den første Havn, som Skibet anløber, forsyne de Spirituosa indeholdende Beholdere med sit Embedssegl, hvorefter Skibsføreren har Ansvar for, at Seglene forbliver ubrudte eller Beholderne forblive urørte, indtil Skibet endelig forlader Landet, og skal Politimesteren forvisse sig om førend Skibet afgaar fra sidste Havn, at Seglene ere ubrudte og Beholderne uberørte.

§ 6.

Hvis et Skib, som medfører Spirituosa til eller fra den Tilsynsførende for Alkoholindkøb, forliser her ved Landet, skal Repstyreren i Politimesterens Forfald straks tage Spirituosabeholderne i sin Varetægt og paase, at de ikke blive aabnede. Han under-

Nr. 44. 30. júlí.

stað lögreglustjóra frá, en lögreglustjóri setur embættisinnsigli sitt fyrir ílátin og kemur þeim til geymslu á óhultum stað. Áfengi þetta má lögreglustjóri ekki selja eða á annan hátt láta af hendi til annarra manna, en skýra skal hann með fyrstu ferð rjettum eiganda frá björgun áfengisins. Kjósi hann innan 12 mánaða að það sje sent sjer á sinn kostnað, skal það gert; ella sje það eign landssjóðs.

Sje um skipsforða að ræða, fer um meðferð áfengisins og tilkynning til skipseiganda svo sem fyrir er mælt í grein þessari hjer að framan, nema það hafi verið gert óhæft til drykkjar undir umsjón lögreglustjóra, eða eigandi hafi látið flytja það úr landi innan 12 mánaða.

Nú er ókunnugt um eiganda strandgóss og skal þá áfengið eign landssjóðs, ef eigandi hefir ekki sagt til sín áður en hinn lögskipaði auglýsingafrestur er útrunninn.

7. gr.

Engan áfengan drykk má flytja um landið annan en þann, sem annaðhvort er merktur embættisinnsigli umsjónarmanns áfengiskaupa, svo sem fyrir er mælt í 4. grein laga þessara, eða þá þann drykk, sem um getur í 6. og 11. grein og farið er með eftir fyrirmælum þeirra greina, nema læknislyf sje úr lyfjabúð eða frá lækni.

8. gr.

Öllum, sem samkvæmt lögum þessum hafa heimild til innflutnings á áfengi, er óheimilt að veita það, gefa, selja eða láta af hendi til annara manna, nema það sje áður gert óhæft til drykkjar.

Þó mega lyfsalar og hjeraðslæknar selja mönnum áfenga drykki eftir lyfseðli löggiltra lækna, en þó ekki oftar en einu sinni eftir sama lyfseðli. Um sölu lyfja þeirra, er áfengi er í, setur landlæknir reglur því til tryggingar, að áfeng lyf verði eigi höfð til neyzlu, heldur eingöngu til lækninga.

9. gr.

Veitingamenn og vínsölumenn, þeir sem leyfi hafa til vínsölu hjer á landi, samkv. lögum nr. 26, 11. nóv. 1899, um verzlun og veitingar áfengra drykkja, mega eftir 1. jan. 1915 ekkert selja hjer á landi af áfengisbirgðum þeim, er þeir þá hafa, gefa, veita eða láta af hendi til annarra manna. Skulu lögreglustjórar hver í sínu umdæmi þá þegar skyldir til að rannsaka áfengisbirgðirnar, og innsigla þær. Áður en 12 mánuðir eru liðnir, skulu eigendur áfengisins skyldir til að flytja birgðirnar eða láta flytja þær burt af landi, og skulu lögreglustjórar hafa nákvæmt eftirlit með að það sje gert. En alt það áfengi, sem þá er ekki útflutt, skal vera eign landssjóðs.

Frá þeim degi er lög þessi verða staðfest, má ekkert leyfi til vínsölu nje vínveitinga veita hjer á landi, nje endurnýja eldri leyfi.

10. gr.

Um leið og ákvæði 1. greinar um bann gegn aðflutningi áfengis hingað til lands ganga í gildi, skulu lögreglustjórar rannsaka áfengisbirgðir þeirra manna, sem vínsöluleyfi eða vínveitingaleyfi hafa. Jafnframt skulu þeir semja nákvæma skýrslu yfir áfengisbirgðirnar og merkja öll áfengisílát glöggu heimildarmerki á þann hátt, er stjórnarráðið skipar fyrir um.

retter straks Politimesteren herom, hvorpaa denne forsegler Beholderne med sit Embedssegl og lader dem opbevare paa et sikkert Sted. Disse Spirituosa maa Politimesteren ikke sælge eller paa anden Maade overdrage til andre, men han skal ved første Lejlighed underrette rette Ejer om Bjærgningen. Vælger denne inden 12 Maaneder at faa sig tilsendt de paagældende Spirituosa, skal dette ske; i modsat Fald bliver den Landskassens Ejendom. Hvis der er Tale om Skibsproviant, skal der forholdes med Spirituosaens Behandling og med Underretning til Skibsejeren som foreskrevet efter foranstaaende Bestemmelser, medmindre den er bleven gjort udrikkelig under Politimesterens Tilsyn, eller Ejeren har ladet den udføre her fra Landet inden 12 Maaneder.

Hvis Ejeren af det strandede Gods er ubekendt, bliver Spirituosaen Landskassens Ejendom, saafremt Ejeren ikke melder sig inden Udløbet af den lovbestemte Bekendtgørelsesfrist.

§ 7.

Spirituøse Drikke maa ikke føres omkring i Landet, medmindre de enten er forsynede med Embedssegl af den med Indkøb af Spirituosa Tilsynsførende i Henhold til denne Lovs § 4, eller de henhøre til de i §§ 6 og 11 omhandlede Drikke og behandles ifølge de sammesteds foreskrevne Regler, herfra dog undtaget Medicin fra et Apotek eller Læge.

§ 8.

Det er forbudt enhver, som i Henhold til denne Lov er berettiget til Indførsel af Spirituosa, at udskænke, bortgive, sælge eller overlade samme til andre, medmindre den i Forvejen er gjort udrikkelig.

Dog er Apotekere og Distriktslæger berettigede til at sælge til andre spirituøse Drikke efter Recept fra en autoriseret Læge, men dog ikke oftere end en Gang efter samme Recept. Med Hensyn til Salg af de Lægemidler, som indeholde Alkohol, fastsætter Landfysikus Bestemmelser til Betryggelse for, at spirituøse Medicinalvarer ikke anvendes til Nydelse men alene som Lægemidler.

§ 9.

Udskænkere og Handlende, som har Ret til at sælge Spirituosa her i Landet i Henhold til Lov Nr. 26 af 11. Novbr 1899 om Handel med og Udskænkning af spirituøse Drikke, har efter den 1. Januar 1915 ikke Ret til her i Landet at bortsælge, bortgive, udskænke eller overlade til andre noget som helst af den Spirituosabeholdning, som de til den Tid sidder inde med. Politimestrene er pligtige til hver i sin Jurisdiktion straks at undersøge Beholdningen af Spirituosa og forsegle samme. Inden 12 Maaneders Forløb skal Ejerne være pligtige til at eksportere Beholdningen eller lade samme eksportere her fra Landet, og bør Politimestrene have nøje Opsyn med, at dette sker. Al Spirituosa, som derefter ikke er udført, bliver Landskassens Ejendom.

Fra den Dag, da denne Lov erholder Stadfæstelse, maa ingen Bevilling til Salg eller Udskænkning af spirituøse Drikke gives her i Landet, og ingen ældre Bevilling fornyes.

§ 10.

Samtidig med Ikrafttrædelsen af Bestemmelsen i § 1 om Forbud mod Indførsel af Spirituosa her til Landet, skal Politimestrene undersøge Beholdningen af Spirituosa hos dem, som har Bevilling til Salg eller Udskænkning af Spiritus. Tillige skal de affatte en nøjagtig Fortegnelse over de Varer, der er i Behold og forsyne alle Spirituosabeholdere med et tydeligt Mærke paa den Maade, som af Ministeriet nærmere bestemmes.

Nr. 44. 30. júlí.

Þessi rannsókn áfengisbirgða skal endurtekin á 6 mánaða fresti meðan vínsölumenn og vínveitingamenn halda söluheimild innanlands, og skulu þá jafnfram ónýtt heimildarmerkin á þeim ílátum, sem tæmd eru.

11. gr.

Þær áfengisbirgðir, sem einstakir menn kunna að hafa í vörzlum sínum 1. janúar 1915 er ekki skylt að flytja burta úr landinu, en eigendur þeirra skulu skyldir að gefa lögreglustjóra vottorð, að viðlögðum drengskap, um hverjar og hve miklar birgðir þeir hafi. Slík vottorð skal síðan gefa um hver áramót, um hverjar og hve miklar birgðir sjeu óeyddar, unz birgðirnar eru þrotnar.

Áfengi það, er hjer ræðir um, má aldrei flytja burt af heimili eiganda, nema hann flytji sjálfur búferlum, eða það sje áður gert óhæft til drykkjar.

12. gr.

Nú er maður grunaður um óleyfilegan aðflutning eða óleyfilega sölu eða veitingu áfengis, og má þá gera heimilisrannsókn hjá honum eftir dómsúrskurði, ef það er talið nauðsynlegt til þess að komast fyrir málið.

Komi það í ljós við heimilisrannsóknina, að áfengi sje í vörzlum þess manns, er rannsókn fer fram hjá, skal hann skyldur til að skýra frá því, hvernig standi á birgðunum. Geri hann það ekki, skal hann teljast sekur um brot gegn 1. gr.

13. gr.

Nú sjest maður ölvaður, og skal þá heimilt að leiða hann fyrir dómara. Skal hann skyldur til að skýra frá, á hvern hátt hann hafi ölvaður orðið, og þá hvernig og hjá hverjum hann hafi fengið áfengið.

14. gr.

Brot gegn 1. gr. laga þessara varða í fyrsta sinn sektum frá 200—1000 kr.

Brot í annað sinn varðar sektum frá 500—2000 kr.

Brjóti nokkur oftar gegn ákvæðum þessarar greinar varðar það sektum frá 1000—5000 kr.

Fjárnám fyrir sekt á hendur skipstjóra má gera í skipi hans.

Jafnan skal hið ólöglega aðflutta áfengi verða eign landssjóðs.

15. gr.

Nú sannast það á skipstjóra, að hann skýrir lögreglustjóra rangt frá um áfengi það, er hann hefir meðferðis, og skal hann þá sekur um 200—1000 kr., ef ekki liggur þyngri hegning við samkvæmt lögum og má gera fjárnám fyrir sektunum í skipi hans.

Brot gegn þeim ákvæðum í lögum þessum, er óheimila að veita, gefa, selja eða á annan hátt láta af hendi áfengi til annara manna, varða sektum 50—500 kr., ef ekki liggur þyngri hegning við að lögum. Ef brot er ítrekað, varðar það sektum frá 100—1000 kr.

Sama hegning liggur og við því, ef lyfsali lætur áfengi af hendi án skriflegrar læknisforskriftar eða oftar en einu sinni eftir sama læknisseðli.

16. gr.

Brot gegn 7. gr. laga þessara varða sektum 50—1000 kr. og skal hið flutta áfengi ásamt ílátum verða eign landssjóðs.

Saadan Undersøgelse af Spirituosabeholdningen skal gentages med et Mellemrum af 6 Maaneder, saa længe Handlende og Udskænkere beholder Tilladelse til Salg her i Landet, idet samtidig Mærkerne udslettes paa de Beholdere, der tømmes.

§ 11.

Private, som den 1. Januar 1915 maatte være i Besiddelse af Spirituosa, er ikke pligtige at udføre disse fra Landet, men de er pligtige til paa Ære og Samvittighed at afgive til Politimesteren en Erklæring om, af hvilken Art og hvor stor Beholdning de have. En saadan Erklæring skal derpaa afgives ved hvert Aarsskifte med Angivelse af den urørte Beholdnings Art og Størrelse, indtil Beholdningen er opbrugt.

Den heromhandlede Spirituosa maa aldrig flyttes fra Ejerens Hjem, medmindre denne selv flytter eller den i Forvejen er gjort udrikkelig.

§ 12.

Hvis nogen mistænkes for ulovlig Indførsel, eller ulovlig Handel eller Udskænkning af Spirituosa, kan der ifølge Retskendelse foretages Husundersøgelse hos ham, hvis dette anses for nødvendigt til Sagens Oplysning.

Oplyses det ved Husundersøgelsen, at Spirituosa forefindes hos den Mand, hos hvem Undersøgelsen foretages, er han pligtig til at forklare, hvorfra han har faaet den paagældende Spirituosa. Hvis han ikke afgiver Forklaring herom, anses han som skyldig i Overtrædelse af § 1.

§ 13.

Træffes en Mand i beruset Tilstand, kan han føres for Retten, hvor han er pligtig at forklare, hvorledes han er blevet beruset og hvorledes og hos hvem han har faaet Spiritus.

§ 14.

Overtrædelser af denne Lovs § 1 straffes første Gang med Bøder fra 200—1,000 Kr.

Overtrædelser for anden Gang straffes med Bøder fra 500—2,000 Kr. Overtrædes Bestemmelserne i nævnte Paragraf oftere, straffes det med Bøder fra 1,000—5,000 Kr.

Ifalder Skibsføreren en Bøde, kan den inddrives ved Udlæg i hans Skib.

Den ulovlig indførte Spiritus tilfalder i alle Tilfælde Landskassen.

§ 15.

Hvis en Skibsfører overbevises om at have givet Politimesteren urigtig Oplysning om den Spiritusbeholdning, som han medfører, straffes han med Bøder fra 200—1,000 Kr., for saa vidt han ikke i Medfør af Loven ifalder en højere Straf. Eksekution af Bøderne kan foretages i hans Skib.

Overtrædelse af de i denne Lov indeholdte Bestemmelser angaaende Forbud mod at udskænke, bortgive, sælge eller paa anden Maade overlade Spirituosa til andre, medfører Straf af Bøder fra 50—500 Kr., medmindre en højere Straf ifølge Loven skal paalægges. I Gentagelsestilfælde medfører Overtrædelsen Bøder fra 100—1,000 Kr.

Samme Straf bliver ligeledes at anvende, hvis en Apoteker udleverer Spirituosa uden skriftlig Recept, eller oftere end en Gang efter samme Recept.

§ 16.

Overtrædelse af denne Lovs § 7 straffes med Bøder fra 50—1,000 Kr. Den indførte Spiritus tilligemed Beholderne tilfalder Landskassen.

Nr. 44. 30. júlí.

17. gr.

Nú verður læknir sannur að sök um að hafa látið af hendi læknisseðil um áfengi í þeim tilgangi að það verði notað öðruvísi en sem læknislyf, og skal hann þá í fyrsta sinn sekur um 100—1000 kr., og skal sektin tvöfaldast, sje brotið endurtekið. Verði læknir sannur að sök um slíkt oftar en tvisvar, má svifta hann læknisleyfi um stundarsakir, eða að öllu, ef miklar sakir eru.

18. gr.

Allar sektir eftir lögum þessum renna í landssjóð.

19. gr.

Með brot gegn lögum þessum skal fara sem almenn lögreglumál.

20. gr.

Sveitarstjórnum og lögreglustjórum er sjerstaklega skylt að sjá um að lögum þessum sje hlýtt.

21. gr.

Lög þessi skal prenta á íslenzku, dönsku, þýzku, ensku og frönsku og svo mörg eintök, að nægi til að senda dönskum verzlunarfulltrúum í öðrum löndum.

22. gr.

Með lögum þessum eru numin úr gildi þau ákvæði laga nr. 26, 11. nóv. 1899 og önnur lagaákvæði, er koma í bága við lög þessi.

23. gr.

Að svo miklu leyti sem ekki er öðru vísi ákveðið í lögum þessum, koma þau til framkvæmdar 1. jan. 1912.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 30. júlí 1909.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jónsson.

§ 17.

Findes en Læge skyldig i at have udleveret Recept paa Spirituosa i den Hensigt, at samme bliver anderledes benyttet end som Lægemiddel, anses han første Gang med Bøde fra 100—1,000 Kr., i Gentagelsestilfælde fordobles Bøden. Gør Lægen sig skyldig i Overtrædelsen oftere end to Gange, kan Tilladelse til Lægevirksomhed fratages ham for en Tid, eller i graverende Tilfælde for bestandig.

§ 18.

Alle Bøder ifølge denne Lov tilfalde Landskassen.

§ 19.

Overtrædelser af denne Lov behandles som offentlige Politisager.

§ 20.

Der paalægges Kommunalbestyrelser og Politimestre en særlig Pligt til at paase denne Lovs Overholdelse.

§ 21.

Denne Lov skal trykkes paa Islandsk, Dansk, Tysk, Engelsk og Fransk i saa mange Eksemplarer, som behøves til Uddeling til danske Konsuler i andre Lande.

§ 22.

Ved denne Lov ophæves de Bestemmelser i Lov Nr. 26 af 11. Novbr. 1899 samt andre Lovbestemmelser, der strider mod denne Lov.

§ 23.

For saa vidt ikke anderledes i denne Lov er bestemt, træder den i Kraft den 1. Januar 1912.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30. Juli 1909.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Islands Ministerium, den 30. Juli 1909.

Björn Jonsson.

Jon Krabbe,
kst.